

Божа любов – головний ресурс пастора

Олександр Самсонов – молодий пастор у місті Новоукраїнка Кіровоградської області. Хлопець, який захоплюється спортом, дивиться історичні фільми, читає біографічну та духовну літературу, розповів про нюанси в житті пастора, переломні моменти, падіння сил та втрату натхнення.

Що вплинуло на бажання стати пастором?

З самого дитинства я бачив приклади проповідників у церкві, які мене дуже надихали. Також цьому посприяв мій батьки, який прищепив любов до служіння. Мене виховували у християнській сім'ї за переконаннями і принципами Адвентистів сьомого дня. Батьки уважно ставилися до мого духовного зростання, вони з мудрістю підказували мені, що саме готує для мене Господь, як Він любить мене, і що саме Йому я маю довірити своє життя.

Також у церкві були люди, котрі заохочували мій інтерес до служіння Богу. Коли я виявив бажання охреститися, місцевий пастор підтримав мене в цьому рішенні. Після цього я відчув, що повинен повністю присвятити своє життя Богу і вступив до Українського адвентистського теологічного інституту. Що цікаво, мені вдалося здати ЗНО на високі бали, і це стало для мене відповіддю на молитви та внутрішні переживання і показником Божої волі.

Що найважливіше в житті пастора?

Як на мене, найважливіше – це бути відкритим для Бога, мати з ним постійне спілкування в молитвах і в читанні Біблії. Саме в особистих роздумах з Богом народжуються проповіді, і я не помилюся в слові “народжуються”, тому що потрібно, щоб Господь поклав на серце певну думку, ідею. Потім людина виношує її, переносить на папір, ділиться з оточуючими. Без щирого спілкування не може бути справжньої любові, яка так до

вподоби Богу. Тоді пастор має головний ресурс, який дає сил служити ефективно. Щоденне спілкування з Богом допомагає завжди пам'ятати про своє покликання.

Що найскладніше у служінні?

Навіть у служінні Богу можна втратити початковий запал, енергію, посвячення, те особливе благоговіння та ставлення до служіння. Є небезпека потрапити в буденну колію звичайності, коли втрачаються глибокі відносини з Богом.

Служінню ми, пастори, присвячуємо багато часу та сил, розповідаючи людям про Бога, але буває, що просто губимося серед труднощів і проблем, якими з нами діляться. Коли пастор намагається вирішити проблеми оточуючих, покращити їхній духовний, емоційний, моральний стан, то, як і будь-яка людина, може розчаруватися і відчувати емоційний, ментальний занепад.

Найважче – це не потрапити в цей стан, коли ти стаєш майже не ефективним, коли ти не бачиш навіть сенсу в тому, що ти робиш.

Звідки ви берете натхнення і сили?

В першу чергу, сили і натхнення приходять від Бога, від щоденного спілкування з Ним. У служителя це має бути на першому місці: щоденні звертання до Батька за підтримкою, керівництвом, мудрістю, за словом, звісткою, якою Він хоче ділитися.

Особисто я ще беру натхнення, коли відвідую людей, близько з ними спілкуюся, вислуховую їхні думки та досвіди. Особливо цікаво і приємно слухати, як людина прийшла до Бога або, наприклад, коли отримала зцілення, відновлення. Я люблю слухати, дуже ціню те, що люди відкриваються і це мене наповняє. Також приємно працювати з дітьми, коли я проводжу різні заходи.

І ще одне: коли я досліджую Біблію, готуюсь до проповіді і саме проповідую, це мене особливо окриляє та дає сили. А коли

я знайомлюся у церкві з новими людьми, відчуваю як Бог надихає.

Яку мету для себе та суспільства в служінні ви переслідуєте?

Для себе – це кожен день відкривати, який прекрасний Бог, наскільки дивовижна Його любов, що Він приймає кожного грішника. Просто подумайте: Він здійснив спасіння, яке протягом багатьох тисячоліть є актуальним для людей, це проповідується, для цього і є церква на Землі.

Моя особиста мета – дати Богу впливати на мене, змінювати, готувати до вічного життя з Ним, адже в цьому і є спасіння від гріха, занепаду, деградації і смерті. Те ж саме я несу і людям: розповідаю та показую, який є Бог, наскільки цінне і важливе значення має людина і її особиста гідність, які мають бути пріоритети.

Я повинен допомагати людям та передавати настанови від Бога, я маю бути посередником, служителем Його дії.

Який досвід ви отримали після служіння у громаді?

Це питання складне для мене, тому що я тільки-но почав служіння у громаді, до цього я рік практикувався. Я служив під керівництвом пастора-наставника, на якому була більша відповідальність, а я був помічником, брав участь у багатьох різних видах служіння, спостерігав, пробував, але все ж таки більше виконував вказівки пастора.

Зараз я вже місяць маю громаду, де служу один, поки що набуваю досвіду, отримую нові знання. Вже зрозумів, що в першу чергу потрібно вміти вислуховувати людей. Треба бути з ними відкритим. Тим, в кому вони можуть бачити справжній приклад прояву Бога в житті.

Для мене бути лідером – це великий виклик, а ці якості дуже потрібні в пасторському служінні. Також можу відзначити те, що важливо приділяти рівномірну увагу кожній людині. Потрібно

вміти знаходити мову з усіма, адже можуть бути якісь конфліктні ситуації або прості непорозуміння. Потрібно вміти будувати відносини конструктивним шляхом.

Яніна Некрутенко